

LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO NA ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA

Znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie

Drodzy Diecezjanie,

na wieńcu adwentowym zapłonęła już czwarta świeca. To znak, że niebawem nadejdą święta Bożego Narodzenia. Dlatego w tę IV Niedzielę Adwentu kieruję do Was słowo pasterskie z zamiarem zaproszenia Was do jak najlepszego przeżycia dorocznego obchodu urodzin Jezusa, naszego Pana, w świątyniach i we własnym domu. Trzeba bowiem określonego wysiłku i zaangażowania, aby Pan Jezus mógł napęłnić nasze serca swoim pokojem, by Jego bliskość stała się naszą radością, była źródłem nadziei w naszym życiu, a także rozwoju dobra i miłości w naszych rodzinach.

Pomaga nam w tym liturgia Słowa dzisiejszej niedzieli. W pierwszym czytaniu z Drugiej Księgi Samuela słyszeliśmy o dwóch spotkaniach króla Dawida z prorokiem Natanem. Relacja o pierwszym spotkaniu jest bardzo zwięzła. Król wyznaje z zawstydzaniem: „Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a Arka Boża mieszka w namiocie”. Wówczas prorok mówi do króla: „Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z Tobą”. Podobna myśl o przychylności Boga wybrzmiewa w dzisiejszej Ewangelii. Anioł Pański zwiastuje Maryi: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą”. Dopiero jednak z chwilą wcielenia Bożego Syna bliskość Boga osiągnęła nieznany dotąd poziom: Bóg zamieszkał pośród nas na ziemi. O tej wspaniałej tajemnicy obecności Boga przypominamy sobie w modlitwie Anioł Pański, gdy mówimy: „A Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami”. Ogłasza ją też kapłan w prostym pozdrowieniu: „Pan z wami”.

Dobrze jest zadbać o to, co od wielu pokoleń pomaga nam ukształtować wyjątkową atmosferę bożonarodzeniowych świąt: przygotować choinkę, dekoracje, prezenty, świąteczne potrawy i pierniki, pamiętać zwłaszcza o przełamaniu się opłatkiem. Jednak najważniejsze jest to, by na nowo i jak najszerzej otworzyć swoje serce i z wiarą w Boga przeżyć treść tych świąt. Temu służy liturgia okresu Adwentu, w szczególności Msze święte roratnie. Dodatkowo do podjęcia wysiłku konkretnej drogi, na miarę pasterzy w Betlejem i mędrców ze Wschodu, mobilizuje nas Jezusowe wezwania: *Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*, które jest myślą przewodnią roku dusz-

pasterskiego rozpoczętego w I Niedzielę Adwentu. Natomiast same święta Bożego Narodzenia, jak wskazuje ich nazwa, powinny być czasem tak głębokiego przeżycia narodzin Jezusa i objawienia się tajemnicy Emmanuela - Boga z nami, aby ich owocem były nowe narodziny i rozwój życia Bożego w nas i w naszych rodzinach, w klasztorach i na plebaniach, w parafiach i w całym Kościele, to zaś przekładało się na życie społeczne.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia, prorok Natan dał Dawidowi prostą radę. Zapewniając króla, że Bóg jest z nim, rzekł: „Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu”. Nam już niebawem Kościół będzie zwiastował o wiele wspanialszą rzeczywistość: tajemnicę Boga, który stał się człowiekiem i zamieszkał pośród nas. Jak co roku posłuży się przy tym słowem proroka Izajasza: „Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany”, a także słowem św. Pawła: „Ukazała się łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom i poucza nas”. Wybrzmia też słowa anioła do pasterzy: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan”. Od nas będzie jednak zależało, jak na te słowa odpowiemy. Dlatego warto wziąć pod uwagę dobrą radę proroka: „Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu”.

W tym stwierdzeniu zawarte jest bardzo konkretne zadanie. Dobrze będzie już dziś, indywidualnie, ale też w gronie rodzinnym, określić sposób przeżycia świąt. Z pewnością trzeba będzie jeszcze zrobić ostatnie zakupy przedświąteczne i porządki w domu, ubrać choinkę, postawić z dziećmi szopkę, przygotować tzw. „dzieciątko” pod choinkę. To wszystko jest ważne.

Bardzo ważny jest także stół wigilijny i przebieg wieczerzy wigilijnej, zachowanie tradycji rodzinnych i ufna modlitwa przy stole: odczytanie z Ewangelii opisu narodzin Chrystusa, modlitwa za rodzinę, za zmarłych z rodziny, modlitwa o pokój i żywą wiarę w Kościele i w świecie, przełamanie się opłatkiem, atmosfera ciepła i miłości, śpiew kolęd. Jednak nie wolno na tym poprzestać!

Przede wszystkim w tych dniach Oktawy Bożego Narodzenia i aż po Niedzielę Chrztu Pańskiego trzeba rozradować się Dzieciątkiem Jezus i jak najwięcej dziękować Bogu za to, że dał nam swego Syna i że okazana w ten sposób wielka łaska niesie nam zbawienie. Dlatego w tych dniach trzeba zadbać o to, aby jak najczęściej uczestniczyć w Eucharystii, która stanowi najlepszą formę wyrażenia Bogu wdzięczności i przyjęcia Jezusa do swego serca. Msza święta to przecież czas Bożego Narodzenia

i możliwość rozwoju Bożego życia w nas. Nie możemy więc pozwolić na to, aby pragnienie Jezusa obudzone w adwencie nie przyniosło dojrzałego owocu. Znak szopek betlejemskich w naszych kościołach, stawianych od czasów św. Franciszka z Asyżu, jest nader czytelny. Jego treść dobrze wyrażają słowa znanej kolędy: „Pojdźmy wszyscy do stajenki, do Jezusa i Panienki, powitajmy Maleńkiego i Maryję Matkę Jego”. Tego nie może zabraknąć w okresie Bożego Narodzenia: trzeba wielokrotnie przyjść do Pana, razem z dziećmi uklęknąć przy żłóbku, powierzyć Dzieciątku swoje życie i rodzinę, przyjąć Jezusa w Komunii świętej i zanieść Go świadomie do domu.

Dobry przykład dają nam Betlejemscy pasterze, którzy w odpowiedzi na słowa anioła zwiastujące radosną nowinę, pospiesznie udali się do Betlejem i „znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie”, jak im to było zapowiedziane. Oni też nam pokazują, jak mogą zaowocować święta Bożego Narodzenia: wrócili do swoich zajęć odmienieni, stali się świadkami maleńkiego Jezusa, znaleźli sens życia w uwielbieniu Boga. By tak się stało w naszym życiu i w naszych rodzinach, trzeba wziąć Jezusa z radością w swoje życie, zaprosić Go do swojego domu i trwać przy Nim jak Maryja i Józef. Wymaga to otwarcia się na Boże słowo, rozważania tego słowa w swoim sercu jak Maryja oraz wspólnej modlitw i śpiewu kolęd w gronie domowników.

Poprzez takie przyjęcie Jezusa w domu i radowanie się Nim rozwija się chrześcijańska rodzina i staje się Kościołem domowym. Wówczas też święta można przeżyć jeszcze bardziej rodzinnie, tzn. razem z sobą i dla siebie, ponieważ łączącą nas więzią będzie Chrystus. Wzrośnie w nas pragnienie życia na chwałę Boga i moc przekonania naszego świadectwa wiary i miłości. Myślę, że będzie też nam łatwiej uchwycić sens duszpasterskich odwiedzin kolędowych, które bynajmniej nie są tylko jakimś reliktem przebrzmiałej pobożności. Uświęcone wielowiekową praktyką zawierają wielkie bogactwo treści. Stanowią konkretną formę otwarcia Bogu drzwi rodzinnego domu, zwiastowania radosnej nowiny, ufnej modlitwy do Boga o uchronienie od wszelkiego zła i o Boże błogosławieństwo na nowy rok.

Kochane Dzieci, Droga Młodzieży, Czcigodni Małżonkowie, Rodzice i Starsi, Drodzy Diecezjanie, w czasie odwiedzin kolędowych kapłani przyniosą do Waszych domów list, który kieruję do Was w związku z zakończeniem Roku Rodziny. Zachęcam Was do jego przeczytania. Diecezjalnie Rok Rodziny zakończymy w Niedzielę Świętej Rodziny, 28 grudnia o godz. 18.30 w katedrze opolskiej. Wcześniej, tego samego dnia, na godz. 11.00 zapraszam do Jemielnicy na trzecią już pielgrzymkę ro-

dziny dotknięte migracją zarobkową. W obydwu miejscach towarzyszyć nam będzie Krzyż Światowych Dni Młodzieży oraz ikona Matki Bożej – Ocalenia Ludu Rzymskiego. Peregrynacja tych znaków rozpoczęła się w naszej diecezji 14 grudnia, a zakończy 3 stycznia. Wydarzenie to stanowi wspaniałą okazję do odnowienia przy-
mierza z Bogiem pod znakiem krzyża, który pielgrzymując po świecie, woła w naszą stronę: Pamiętaj na Jezusa, co Ci uczynił i dotknij Jego miłosierdzia. Zechciejcie więc z tej wspaniałej okazji skorzystać.

Życzę Wam, aby te kolejne święta Bożego Narodzenia udało się Wam przeżyć z wiarą, jak najbardziej po Bożemu. Niech będą czasem rozradowania się Bogiem, uwielbienia Go i wyrażenia Mu wdzięczności, czasem nowego narodzenia Boga w Was i świadomego przeżywania Go w rodzinnym gronie, ku dobremu owocowaniu w codzienności.

Z pasterskim błogosławieństwem na święta i cały 2015 rok.

Wasz biskup

+ *Andrzej Czaja*
† *Andrzej Czaja*

Opole, 13 grudnia 2014 r.

Niniejszy list należy odczytać w IV Niedzielę Adwentu. Spełniając życzenie papieża Franciszka, bardzo proszę o odmawianie modlitwy w intencji Synodu Biskupów w kościołach podczas nabożeństw niedzielnych, po różańcu poprzedzającym Mszę św., ale także w rodzinach, szczególnie podczas wieczerzy wigilijnej i wspólnych posiłków:

Jezu, Maryjo i Józefie w Was kontemplujemy blask prawdziwej miłości, do Was zwracamy się z ufnością. Święta Rodzino z Nazaretu, uczyn także nasze rodziny środowiskami komunii i wieczernikami modlitwy, autentycznymi szkołami Ewangelii i małymi Kościołami domowymi. Święta Rodzino z Nazaretu niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie doświadcza przemocy, zamknięcia i podziałów: ktokolwiek został zraniony albo zgorszony niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia. Święta Rodzino z Nazaretu, oby przyszły Synod Biskupów mógł przywrócić wszystkim świadomość sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny, jej piękna w Bożym zamysle. Jezu, Maryjo i Józefie Usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania. Amen.